

EN BANYETA

— PERIÓDICH HUMORÍSTICH.— ORGA DELS CASATS —

Secció Oficial.

La Junta d' aquest Cassino posa en coneixement dels socis y del públich en general, la subasta que tindrà lloch en los salons d' aquesta Societat el diumenje 10 del corrent, á las sis de la tarde, referent á las localitats pera los balls del pròxim Carnaval.

P. A. de la J. de G.
El Secretari,
M. Pujolá.

BALL DE CASATS

La Comissió organitzadora té 'l gust d' invitar á tots els socis del Cassino Menestral y á sas respectivas familias, per el que se celebrarà en els salons d' aquesta Societat, el dia 9 del corrent, á las 9 de la nit, baix el següent

PROGRAMA

PRIMERA PART

Sardana	LAS OBRERAS TAPERAS.
Vals	MARQUÉS DE LA CIGALA.
Schotischs	XARRICH XARRACH.
Polka	BULLA.
Americana	L' AMOR DE LA CHATA.
Espanyola	VERDURA.
Mazourka	EL REBOST D' UNA CASA DE SENYORS.
Rigordon	LO CABO ENSENALLS.
Americana	ADAN Y EVA.

SEGONA PART

Sardana	DE CANTALLOPS.
Schotischs	BLAT D' AMORI.
Pileé	LLONSAS.
Americana	EL DESMAY D' UN CARRETÉ.

Mazourka	LA POTA DE GOS.
Rigordon	EL TET.
Americana	DEL ALMA.
Vals-Galop	LO DESESPERO DELS CASATS.

Figueras 8 de Febrer de 1901.

La Comissió.

SE 'LS SALUDA

Tornemhi, que no hem fet res.
Pero amanimnos per fer un VA Y TOT.
Que en el nou sigle qu' ún troba
la felicitat hi coba...
Ja diuhen qu' escombra nova
escombra net.

Fins al traure 'l nas, creya haverme equivocat de porta. Aixó es Xauxa.

Diu que las caputxas j' han passat de moda y las irregularitats ja no son cap novetat; qu' enlloch d' encimbellarse 'ls polítichs, s' encimbellan els monyos de las donas; qu' abolint els burots y 'l matrimoni s' acabarà 'l contrabando.

Pero 'l matrimoni no s' abolirà fins després de la boda de la princesa.

Y á propòsit. Es d' advertir qu' avuy la nostra festa ha de ser espléndida, excepcional, perqu' enguany en el gremi n' hi arreplaguém dels grossos.

El Mut ja s' ha raspallat el barret de copa.

A Palacio hi haurá lluminarias y á la Casa Gran esquellots.

Y diu que tots serém molt ditxosos, que 'l Carnaval viurá sis días, y que

si la cosa no s' esguerra
podrém gastar arrogancia;
puig el corn de l' abundancia
vessarà en la nostra terra.

Y ja no hi haurá parents pobres, ni jovent qu' esperi que ploguin mobles per casarse, ni dona que no porti 'l de. Y per major ventura de tots, hi haurá remey contra 'ls gelos y un llás y un carretó per las sogras que corrin sense bossal.

¡Ole yá! y ¡viva la gresca! y vinga un-

tar un xich las jonolleras y á fer quatre cabriolas, *que este mundo es un fandango y el que no lo baila un tonto.*

Y encara que 'ls de la classe que jo defenso han comés una tontería, casarse (¿qui no té un moment tonto?) no arriban á ser tan tontos

qu' á pesar dels mal de caps
la muller y la quitxalla
sens profit deixin passar
una rialla.

Per lo tant, hermosas fillas d' Eva, tendres com filet de badella y salerosas com olivas sevillanas, vosaltres que, com pluja d' estrelletas de colors llampegants despres d' un cohet us escampeu per nostres salons, omplílos de llum y vida, no deixeu de brillarhi aquesta nit, que si es la meva, disposadas á no donar cap carbassa, ja que

del cautiveri lliurats,
com candeletas,
tendres noyetas,
us hi esperan els casats.

Fins en *Pipa* promet no empiparse encara qu' hi vingueu disfressadas de periódich integrista.

En Banyeta.

¿Qué os pensabau?

Per tothom ni ha d' haber *Senyorets* de la redacció del *Herehuet*. El mateix dret que teniu vosaltres per mofarse y criticar, per cert ab molt mala sombra, á determinats individus de la Societat, aquets, amparats en aquell dret, poden, pels medis legals, buscar la recíproca y fer veurer que no totas las faltas tenen ells, sinó que moltes ne teniu també vosaltres.

Alguns d' aquells enfadats, y ab rahó, per lo que han llegit en l' *Herehuet*, han acudit á la redacció den BANYETA, per vindicarse de la ofensa rebuda y demostrar quels *criticons* no son immaculats, ans al contrari, que temorosos de la crítica, han buseat refugi 'n el cos de redacció, creguts aixis que 'ls seus actes públichs quedarian incólumes...

Ningú ignora el fi determinat que os ha induhit á fervos cos de redacció de un periódich que cada any hi trobabau la corresponent xurriacada que os baldaba l' ánima. Per la boca mort el peix, com diu l' adagi; y aixi mateix vosaltres confesseu en un suelto de *Crónica casulana*, que sabeu que hi ha un casat que intenta posar en solfa á un solter amich y company de redacció vostre. ¿Qu' heu procurat desde 'l moment de saber aixó? Apoderarvos del *arma* que havia de

disparar contra vosaltres, y posar aquesta detrás de ferma espitllera, fentla servir per ferir, á cos cubert, á tres ó quatre socis ignocents, ó á nenas bonicas y honestas, que, á bon segú, aquestas no voldria á cap de vosaltres ni cubert d' or.

Més de res vos ha servit aquesta estratagema *cursi*; ja que d' en BANYETA no hi ha medi de podervos, fer de sa redacció: y com que, diferentment de l' *Herehuet* que sols admetia treballs de solters, aquell los admet de tothom sens distinció de estat, ab tal que siguin socis del Cassino, fácil será per lo tant, y no ha d' estranyar á ningú, veurer algún treball dirigit á aquets *solterets*, que buscant sols riurer á costas del públich, trobin sabata de son peu, demostrantlosi de aquest modo que se 'ls hi ha tornat la *criada respondona* y que allí *donde las dán las han de tomar*.

BANYETA.

¡Sébas d' un "Sabaté"!

Ja ho sé que soch un *tuno*: me consta que las mossas al veurem tant *currillo*, pateixen molt per mí; que 'm troban per defecte que tinch las seyas grossas, pro que mirat d' esquena, fins semblo un serafí.

El meu coló es moreno; potsé una mica massa; mes penso terra negra diuhen que fa bon blat; tinch el caminà *rápít*, quant nó, vaig ab catxasa: el pas sempre *porto*, ja l' he ben estudiat.

Lo meu *talent* es llástima que aixis se malbarati; soch un brillant que ab aro sería sense preu, mes el meu fatal sino vol que ma ciencia esclati, entre pastetas, sola, trinxets y tirapeu.

Jo he lograt, ab manya, poguer ser de la colla d' aquells que compaginan, ab gracia l' *Herehuet*: si algú vol criticarme, jo logro, sent de l' olla, tirar al foch la crítica, guanyant aixis el plet.

Com no tinch gaires *pelas* ab tot so molt metódich; vaig poch á na 'l cassino perque 'm falta l' arjent: escrich los ratets d' oci *articles* pe 'l periódich, *articles* que al llegirse, tothom diu: *¡quin talent!*

N' hi ha que quant escriuhen y es creuhen ser poetas no saben trobar tema per desarrollá un plan; mentres que jo m' *inspiro* ab las blancas monjetas; que un plat de *secas* cuitas alimentan en grant.

De versos, ¡ay la mare! N' he fet de folls y mansos, polítichs, literaris, sent tots d' alló mes bons. Pro ahont no tinch *rivale*, es quant escrich romansos d' aquells que 'ls ceguets cantan per plassas y cantons.

També 'n l' art de Talia he tret mon nom á salvo, puig ni els cómichs d' ofici cap d' ells, com jo, no sap; y deyan, fent justicia, que fora un segon *calvo*, y per serne de veras, que 'm fes afeitá 'l cap.

La meva *llàvia* es tanta, que fins he fet discursos deixant al auditori ¡entussiasmat! ¡badoch! Mes ¡ay! ningú sabia, agotats mos recursos lo que di acababa; igual que jo tampoch.

També só filarmónich sens saber gens de nota, cantant á totas horas sentimentals cansons;

ma veu diuhen que 's bona per... reclamar granotas y com es molt elástica, serveix per tots el tons.

Jo se fer mitjas botas, polacas, petitoyas y tot el ram llarguissim que tanca lo meu pis: so grant especialista de midas per las noyas de botineta rossa, que 's de pell de avestrús. (1)

¡Que m' en donch d' importancia! ¡Y que 'n so de

[sarassa!

al veurem una noya, ja ha begut oli, á fé.

Pro lo que 'm destarota, quant sento: «aquet que passa sembla 'l fill d' un Ministre, y es tot un *sabaté*.»

Ja 'm dol está entre pega, pro aixó, á mes de ser

[curro

no 'm quita el *pou de ciencia* que tanca el meu cervell; y si algú me critica y diu que soch un burro, es sols per pura enveja perque so molt mes qu' ell.

Mes ¡ay! sols me preocupa que 'l sé á na l' altre ba-

[rri

la generació nova olvidará un *talent*,

y ab sócal fet de alenas, trinxets y ab gran xivarri no 'm farà fer, la ingrata, un *mágn* monument.

POETA... FRACASSAT.

BANDO

Jo el Excelentíssim é Ilustríssim y tots los los demás termes acabats en *íssim*, Sr. Marqués de la Cigala (á) *Mut*, condecorat am la gran Creu del Matrimoni y moltes altres distincions que callo per excés de modestia; á tots els Socis y familias de la *Magna Societat Cassino Menestral*, perque durant los próxims balls de Carnaval y sobre tot el que celebrarem els de la *confraria* en la qual perténeixem tots els que la debilitat ens feu caure en la baixesa de casarnos, no s' alteri en lo mes mínim l' ordre, y á fi d' evitar alguns abusos que desdiuhen de l' alt nom en que está col·locada la Societat, vinch en drecretar varias disposicions que no dupto, vista la rahó sobrada que m' obliga á pèndrerlas, tots vosaltres com á *plebe dócil y creyent* que sou, acatareu la voluntad soberana del vostre Jefe que os desitja: á na 'ls casats la sort d' enviudarse; á na 'ls viudots moltes *ensopegadas* y á na 'ls solters una vena als ulls de mitj pam de grujarie perque no vejín las miserias y calamitats dels *pobres* casats, y puguin, cegos d' amor, permeteume la frase, deixarse posar el llas que 'ls ha d' oprimir tota la vida.

Disposicions

Primera: No 's permeterá entrar en lo Saló de ball, á cap home ni dona que no vagi vestit.

Segona: Com sé de *bona tinta* el *xibarri* que mouhen un' *aixam* de criaturas petites, y dich petites perque hi ha molts grans que també son encare *criaturas*, dispocho que d' avuy en avant, com á Socis privilegiats, amichs meus particulars y hasta algún parent; no mes tinguin

(1) ¿No s' aludeix pas á n' ell mateix?

entrada en dits balls totas las criaturas que tenen en Baldiri Rosa (á) Garrons, en Narcis Pey en Pere Rodeja, en Teodoro Amaré, l' Alfonso Roure, en Jaume Roure, en Martí Estartús, en Guillém Aracil, en Jaume Corcellas, en Joseph Puig y Gibert, en Rafel Ribera, en Lluís Casellas y tots los meus nets qu' estiman tant al *babi*. De cap de las maneras altres criaturas tindrán entrada en lo Saló, baix pena d' expulsió perpétua de la Societat dels seus ascendents.

Tercera y última: Com ja es la queixa millo-nésima del abus intolerable de certas *mitjas taronjas y costellas*, *vulgo* las donas de casa, que juntas ab sa numerosa *prole*, no solsament prenen per assalt la part mes cómoda de la barandilla, sino que també s' han donat cassos que algunas d' aquellas hasta han portat la *minestra soperera* y allí ab quatre caixaladas, sopan á la *negligé*, perque d' aquella manera pugan ser las primeras en pendrer puesto, fins una hora avants de que l' Saló se ilumini; dispocho, que aquella que no baji á sopar á casa seva, será expolsada immediatament de la Societat. Ningú ha de extrañar aquesta determinació, pues han de saber que escombrant, l' altre dilluns, el Conserje, sota un banch de la barandilla, hi va trobar, nada menos, que quatre *fiambreras*. ¡Oh, y lo que 's mes vergonyos! que obertas que foren, creguts de que trobarian á dins *ressiduos* d' algún xay ó cabrit, ó alguna ganya de bacallá, ¡¡¡horripileus!!! van trobar en una un *culero* ab lo seu corresponent *mapa geográfich* y fins *dugas montanyas Russas* dissecadas ja en éll.

Ja ho sabeu, donchs. Espero que cumplireu exactament com á Socis amants de la legalitat, y que cap de vosaltres, pe 'l capritxo de contrariarme, me fará *enrogir las gallas*, fentnie caurer la cara de vergonya.

Els meus *Secretari Cabo Encenalls* y el *Sub Fadri de Saū* (á) Butxacas, acólits servicials y disposats á derramar hasta l' última gota de *bach-quine* per son Amo y Senyor, quedan *an-caregats* á que 's compleixin.

Salut y *¡já vivir!*

Dat en mon *Palau á tres quarts de quince* de la vigilia de la *catástrofe*.

Jo,

EL MARQUÈS DE LA CIGALA (á) MUT.

Perqué van las donas

al ball del Cassino

Consti, per satisfacció de las interessadas y de las que 's creguin aludidas, que, personalmente, no 's fá referencia per ningú, y si, per casualitat, don el cas, facilíssim, de que alguna vegi el seu propi *retrato*, no prengui *candela*, demostrant aixís, que no es de la *Confraria*.

Feta aquesta petita aclaració, anem al grá, y

à veurer el perquè las famellas, ó *el bello sexo*, que fa mes fi, va á na 'ls balls del Cassino.

Las nenas de primera volada: Per la passió única que tenen á ballar. Portan, totes, el cor ple d' ilusions y esperansas.

Las nenas de segona volada. Per ballar també. Pro aquestas ja tiran esqué per si pica l' am algun solteret demanantlashi relacions formals. Tenen al cor petites duricias de resultas d' alguns desenganyos.

Totas las altres nenas. (Diguemlashi també *nenas*.) Aquestas hi van per seurer á dalt á la barandilla y per endulcir sa trista *soledad* ab los recorts de quant encare no habian *volat* gaire y eran *llamativas*. Are las *pobres*, moltes vegadas prou estiran el coll per si algun *gall*, (*els pollos son massa tendres per ellas*;) fa la senya; pero ¡ca!: ¡ni el *mils!* ¡no passa un' *alma!* Tornen á casa, la major part de las vegadas, sens haber tocat ma de balladó. Aquestas si que tenen una corassa 'l cor, que no hi ha cap agulla de cusir sarrions que la traspassi. Casi totes ja tenen vestidets embastats, perquè saben que hi ha molts Sans que van nusos.

Las viudetas: Después de un any, al menos, de abstinencia, l' any del dol, y encare n' hi ha alguna que no l' espera perquè te la excusa legal de que la seva germana... Aquestas hi van al ball, per mitigar la pena y sufriment que motivá la pèrdua del seu *idoltrat* marit.

Per distraurer y esborrar sombras de recorts tristos. Y esperansadas perquè, creyentse qu' encare fan goig, exhibintse, sempre es més fácil de que hi hagi un segón *jan* que s' enamori d' encants y atractius, sinó vedats per la puresa, ho son (al menos ho sembla) per la honradés.

Ojo ab aquestas solterets; que tenen la *reválida*; y no olvideu lo que diuhen els vells; que molt poch ha de volguer un *ase* (y dispenseu la comparansa) que no pugui estrenar una albarda.

Ab la *mort* del *difunt*, la corassa que tenian al cor s' ha esberlat, quedant en descubert la part més sensible; y raras son las que á la primera declaració amorosa, real ó ficticiament, la *flama volcánica*, que de solteras sols doná vida per algunas petites guspiras, no prengui tal increment que no sembli un verdader Vesubi. Son *fochs follets*. Brillan molt, pero no escalfan y son momentáneos. ¡Ojo!

Las viudassas. Algunas, per acompanyar *fruits* ja cullidors del seu matrimoni; y aquestas si, que, las pobres, van al ball ó per fer *petar la claka* 'b alguna de la sevas *circunstancias*, recordant aquell temps de *La Brillanta* y *Casmin Azul* (com diuhen ellas), societats tartarabias de las avuy existens, ó be per fer alguna *bacayna*.

N' hi ha d' altres d' aquestas, que no tenint fills ni fillas, procuran, per no ser criticadas, acompanyar alguna *nená* de qualsevol *volada*, qual *nená* es la filla de la cunyada del germá de una seva vehina.

Las casadetas de poch: Aquestas si que totes, sens distinció, van al ball, perquè 's creuen fer *denteta* (y estant en lo cert) á las solteras. Plenas, la major part, d' orgull y vanitat, hi van també per *ensenyar la pesca* que han fet. El *llus* ó *llubarro*, que, ilusionat per atractius, més ó menos reals, s' ha enredat ab la *xarxa* matrimonial: *xarxa* de mallas tant potents, que sols se trenca 'b la mort de la *pescadora* ó del *llus* pescat.

Per lo regular, aquestas encare ballan alguna Mazurca, no pe'l desitg d' abraçar l' home, sinó per lo que cap dins lo possible quedar viudetas y si de tant en tant no ballaban, las camas se robellarian y podrian trobarse ab algún compromís. Aquestas son molt temibles, pero ja s' amansan quant tenen una dotsena de criaturas.

Las casadassas: ¡Ay pobret ó pobreta del que *arreplegan!* Moralment, quant lo deixen, no li queda ni un os sensé. Y lo que 's mes sensible, que casi sempre *arreplegan* á tothom. Aquestas si que van al ball ab verdadera satisfacció: *arraztrant*, com aquell que diu, al marit, que 'l pobre la major part de las vegadas aniria mes content á fer *nona*, ó al menos á descansar, que no pas á perdre aquellas dos ó tres horas miserablement.

A la barandilla se col·locan una 'l costat del altre, per *disparar* la metralla que despiadadament surt d' aquellas bocas.

Tot lo del mont, esceptuat lo seu, es criticable.

Ellas son las únicas que foren un modelo de solteras: un mirall de casadas: y serán las *misticas* viudas (sinó moren primer que 'l marit) que viurán sols per recordar al carinyos espós, educant esmeradament á sa familia, procurant que, *com ellas*, no siguin criticons ni calumniadors que 's lo que detestan mes d' aquest mont.

Y ara dispenseu *bello sexo*. Sentiria molt haber causat agravi á cap de vosaltres, perquè, com dich al principi, no s' aludeix directament á ningú, y si apesar d' aixó, alguna ha vist son retrato massa real y compren que al llegirse, lo seu nom surtirá inconcienment de tots los llabis, l' aconsello que no digui res, que d' aquesta manera, sempre quedarà el dupte de que «*potser no es per ella*», y además, com que 'l mal no es fet ab intenció, si acas aquet existeix, me retracto de lo que pugui haber causat ofensa y exclamant el *mea-culpa*, demano, desd' ara, el perdó de l' agraviada.

PERE BOTERO

La mort de dos.

En las *filas* dels Solters
s' han perdut á dos *Caudillos*
y que tot y ser tan pillos
j' han despaxat els papers.
Felicitem á las nenas
per habé alcansat victoria
de dos que d' amor la historia

tenia deu planas plenas.
Se 't felicita argenter
y ara que vingui maynada,
igual que á ton camarada
el barbut del serraller

En lo ball del divendres passat.

—Digas Quimeta: ¿quina es l' americana que tenim d' anar á buscar 'ls *Silfidos*?

—Me sembla que 's la segona.

—Que ja 'n tens algun de escullit?

—Si; com qu' he llegit *L' Hereuhet* y m' ha agradat molt alló de la Canivera, penso anar á buscar al Miquelet.

—Bona nit Pepeta; ¿que te la primera americana compromesa?

—Nó.

—No deu tenir pas inconvenient ballarla ab mt?

—No senyor, al contrari.

—Suposo que avuy es decidirá á contestarme alló dels balls de compromís?

—No puch prometreli-hi tots, pro si vol ballar un ball qu' atre.

—¿Has vist en Martinet, Roseta?

—Si; y que penso arnar á buscarlo a l' americana.

—No siguis tonta: que ni ha d' altres que ho fan millor.

—¿Que vols dir lo de ballar?

—Si; tant lo de ballar com lo d' escriurer *versos*.

—Marieta, ¿que has vist en *Polavieja*?

—¡Oh! no sé qui vols dir.

—En *Miquelet de la carretera*

—¿Per qué li dius *Polavieja*?

—Perque gasta *vidrieras*.

—¡Pobre noy! entre gastá ulleras y escriurer á *L' Hereuhet*...

—Adeusiau; sembla que no volgeu *conèixer* á ningú?

—¿Qui son aquells?

—Tres d' aquells *set sabis de la Grecia* que aquest any se han cuidat de fer *L' Hereuhet*.

Epigramas

—¡Ay quin cas que m' ha pasat trista de mi!

—¿Que 's Anita?

—Qu' estant en una visita sense volger... ¡m' ha escapat!

—Tothom ne fa.

—¡Quin neguit!

Jo ab lo peu prou que miraba
si aquella fressa imitava.

—¿Y que han dit ells?

—¡*Bon profit!*

Per demostrar que 's artista
toca un casat campatxano
l' acordeón y l' *organo*
sent sastre 'n vers de solfista.
Y diu que, quant es al llit,
perqué tingui un son ditxós
ans d' entregarse al repós
toca l' *bombo* cada nit.

MEFISTÓFELES.

Del natural.

—¿M' estimas?

—¡Mes que tu á mi!

—Aixó hu dius.

—Y hu se de cert.

—El cor no es cap llibre obert
perque si pugui llegi!

—¡Sou tant dolents!

—De la roba,
que 'l cor jo 'l tinch ncu, *flamant*,
y es tot teu.

—¿Serás constant?

—Mes que tu, y t' donch la proba.

¿Vols mes constancia á na l' mon
que tant si plou com si neva
cada nit á casa teva

vinch sempre al mateix segon?

Digas: ¿no es constancia aixó

sempre fe igual com fa l' asa?

—Fugiu tots; perque ve á casa.

¿Donchs que vols que vingui jo
á casa teva?

—Ademes

que 'l venir molt m' acomoda.

—Pot ser vols trauer la moda

de fer el mont al revés.

Si que seria bonich

que habent rentat els plats, ara

men vaig, digués á la mare

á festejá un xich l' Enrich.

Es l' hora y vindria el cas

que si tardés, cridaria.

—¿Y qué mes? Mira; 't faria

tres petons dessota 'l nas.

—Cuidado que *te resbalas*

y podrias pendrer mal.

Si deixas el *cani ral*

te poden trencar las alas

y allavors vindrá el desori...

—Veurás; jo dich lo que sento:

te 'ls faria, si, no mento.

—Hi ha un medi.

—¿Quin?

—El casori.

—Aquet ray ve prou que 'l se;
jo voldria un *anticipo*...
—y después, *como estoy tipo*,
de lo promés ño hi ha ré.
—No parlis pas castella
que 'm ve la pell de gallina
—Jo ho se ja, que no so fina;
de tot te burlas.

—Es clá,
com veig que 'n saps tant...
—¡Mofeta!
—Hasta *enrajolas*
—¡Pillet!
—*Vamos*: ets un angelet
—¡Quets gat!
—¡Y tu ma *rateta*!
—Donchs la *rateta*, per ara
á estucia guanya al *memeu*
—¡Lletja!
—¡Maco!
—¡Cor de neu!
No 't vull mirar més la cara,
—Donchs miram la esquena
¡Ingrata!
Jo que sento dins mon pit
com batega día y nit
un cor que d' amor esclata;
negarme com proba certa
de que existeix la passió,
no més un, un sol petó...
—Alto; centinella alerta.
—Es dir; ¿qué me 'l negas?
—Si,
perqué después hu dirias.
—Seré mut.
—M' enganyarias.
—T' hu rejuro, serafi.
Aixis sols la ditxa 's logra
—¡Confio!...
¡Sil...
—¿Ara?...
—Ara.
—Esperat, que ve la mare.
—Aixis se moris. ¡¡¡La sogra!!!

LLUÍS.

Carta desclosa

Vehineta del passeig:
ab tristesa gran t' escrich
puig he rabut per l' Enrich
que l' amor ja 't don mareig.
Se que á na 'l Cassino gastas
botinas ballant ab un;
y si aixó hu fás per *un punt*,
val més per *dugas embastas*.
Desd' ans del passat istiu
que m' allunyá la dissort,
la vritat; si no so mort...
es perquè encare so viu.

Al pensar qu' estás resolta
á olvidarme; ¡trist de mi!
sempre que toco el violi
no mes se tocar l' absoluta.
Jo 'm creya que 'ls juraments
que vam fernos á las foscas,
per esquivá 'xis las moscas
passarian de las dents
y arribarian al cor.
Mes veig, sense ferte agravis,
que 'ls teus se van quedá 'ls llabis.
¡Era forá aquell amor!
Per curar d' aquet trist *cas*
que 'm causa doló y neguit,
me posare sobre 'l pit
un pegat de *contracás*.
Y per olvidá á la *maca*
qual recort me mataria,
portaré de nit y dia
un gra d' all á la butxaca.
Y si aixó aliviarm no pot
contemplarán la teva obra:
¡Tu casada! ¡tristel! ¡pobre!
¡Jo mort y enterrat y tot!
Veleta de campanar
has sigut, si, com sou totas;
que 'l plourer sols quatre gotas
creyeu que os heu de negar.
Perque l' ausencia importuna
s' ha llargat, ¿ja 's vist otvit?
Vamos: tornaten al llit
perqué noya aixó es la lluna.
¿Ab que t' he faltat? ¿Au? *Digu*
¿Quins son els motius? Acaba.
¡Cap no 'n tens! Si ab tu pensaba
fins al tocá 'l *nyigu nyigu*.
¡Pobre violi! Ja ho sab Deu,
rascantlo ¡quin' alegria!
Semblava que repetia
cada nota lo nom teu.
El seu sonido era dols
y ab deleyte s' escoltaba:
al sentirse ¡ay! semblava
que trinaban rossinyols
Pero are ¡ca! ¡ni els *mils*!
Veyent el porvenir negre
no 'l farian toca alegre
ni quatre guardias civils
Y es perquè com jo gемого
y ell, el pobre, se contrista;
ja no es violi d' artista,
¡es, tant sols, violi de cego!
En fi cap disgust vull darte
que 't podria causá empaig.
Adeu, nena, que m' en vaig
con la música á otra parte.—R.

Puntas de banya

Tot per las casadas. Aquest any, si, solte-
retas que ab tot el sentiment que cap ab un casat

y pot ser molt grant, pues ab las penas que passem el cor sé 'ns torna molt sensible; imitant als vostres galantejadors que ho varen guardar tot per vosaltres; y si be estaban en el seu dret, no obstant sembla que havian de tenir una miqueta de diferencia per las vostres maretas, ja que d' aquet modo quant esteu solets ab éll, si es ben vist per la *sogra*, las *vacaynas* que fá quant está de *centinella*, se poden convertir en llargas dormidas, evitant aixis un testimoni inoportú dels juraments d' amor que tant vos alegran; hem determinat que 'ls regalos que farem com es costum de cada any, siguin tots per las casadas, ab la obligació no obstant per part d' ellas d' haber de ballar ab un solter.

Espero no hu pendreu á mal, hermosas solteras y que aixó no será objete que al sentir quant *sonín* els músichs la segona americana de la primera part, vindreu á buscarnos cofoyas, ben seguras de que los nostres cors palpitaran ab més forsa, com volguen dir *!ay si tingués vint any!* *¡Tant mona que 's y la de casa tant llejta!*

En compensació del obsequi que reberem dels solters el passat divendres, dedicantnos un ball, també en lo nostre, dediquem la polka de la primera part á n' ells: demanant que s' esmerin en fer ballar á las donas de casa al só de la música, ja que durant l' any ballem per causa d' ellas, molt sovin á la *sorda*.

Con el Exm. Sr. *Marqués de la Cigala* (a) *Mut*, ha rebut per l' interior, tres billets amorosos de diferents nenas, demanantli ab molta insistencia ahont se col·locará 'l comensar aquella americana que las noyas iran á buscar los casats, perquè voldrian totas tenir la ditja de ser abraçadas per éll, comprenent que d' aqui pot previndrer un conflicte grant, y no estant en éll el poder complaurer á totas tres, lo que desitjaria en grant manera, ha determinat que el *rompre* la orquesta, la primera d' ellas que ananthi corrent, li estiri la perilla; pro ab modos; ey! aquella será la preferida. Pochs moments ans de comensar l' americana se posará devant del mirall de sota 'ls musichs. Com anirá de *gala* suplica no 'l confonguin ab algun altre *Noble!* Are ja ho sabeu.

Ara si que va de bo Senyor Rector.

Se don com á cert el nou enllás del *pollo* *Pe-re Contranet* ab la elegant *Traviata*.

Si no hi ha inpediment, la *boba* se celebrarà á principis del sigle que ve.

Se participa als del gremi que son allistats per los *quatre granets*, que 'l *Kok* que 'l posará á punt de ser rebut, es l' acreditat Baldomero Roig (á) *Nero Baca*. La llista encara no es tancada per si acás hi ha algun altre que, tinguen temps de *pur-garse*, se allisti *para el rancho*.

El jove y amich Costa, ens participa haber

donat un altre objecte á l' aparato que deja l' *Hereuhet* habiá inventat: que serveig, además, per posar á la boca d' alguns redactors de l' *Hereuhet* perque no mosseguin y no parlín mes sense solta.

La dona del *Xumeco* ens recomana que fem constar que á n' el ball d' avuy no hi farà falta y que no té pas ganas de quedarse al llit com va fer pel ball dels solters perque diu que 's cuestió de vigilar á n' *ell*.

Passant pel carrer de *Besalú* va ensopegar un senyó *coix d' un peu* y al clavarse de nassos va ferse *coix* de l' atre de *cuyas resultas* ens prega que no estranyam la seva ausencia; cosa que fem present per l' alegria que sentiran els nostres companys al veures *liberts* de las iras del *Tenorio* d' *última hora*.

R. I. P.

Llista per ordre d' antiguetat dels socis que durant el passat any han entrat dins del gremi dels casats. Tots ab l' alegria corresponent que porta semblant festa, sens preveurer el mal de caps que se'ls hi esperan. *Al tiempo*: y ja veurán quant tinguin mitja dotseneta de *ploraners*,

per lo tant tothom ja sab
que fet el *llas* que os impera;
per escapar, la manera
que hi ha: dos balas al cap.

Miguel Sala Colomer y María Font Pou.—José Barnet Roig y Adelaida Marimont Puig.—Eusebio Marigó Capella y Margarita Montaña Imbert.—Pedro Barris Matacás y María Arbusá Ametller.—Miguel Costa Serradell y María Bosch Valldoseca.—Esteban Sabater Ribera y María Soms Grau.—José Taberner Creus y María Ferrer Valdoyra.—Pedro Bordas Martí y Teresa Morera Masillach.—Francisco Bruñol Calabuig y Josefa Xarlan Llogaya.—Ramón Dalmau Camps y Mercedes Lluís Montada.—Evelio Baza Verdager y Lucía Muñoz Castillo.—Jaime Sabater Ribera y Cármen Pijoan Vidal.—Pedro Albert Romans y Agustina Barris Auter.—Enrique Hiern Juliá y Rita Dalmau Camps.—Andrés Larroussa Camps y María Comas Prat.—Luis Hernández Oliva y Ana Samper Baguer.—Pedro Saragatal Geli y María Martra Defis.—Cárlos Pastells Vila y Ana Prim Carles.—Germán Pagés Tabaria y Francisca Faura Planas.—Jaime Budó Pont y Cármen Roquet Cortada.—José Llauro Corominas y Francisca Serra Rebutent.—Francisco Jubinyá Sabat y María Canet Llonch.—Indalecio Muñoz Castillo y Dolores Badosa Carberol.

Carlos Alegret Batlle y Cristina Subirana Matas.—Hermenegildo Gussó Bach y Dolores Ricart Busquet.—Jaime Fontdecaba Sot y Paula Gimbernat Puig.—Rufo Fraxanet Planells y Dolores Ayats Olivet.—José Puig Pujolá y Enrica

Vives Bosch.—Pedro Dalmau Prats y Maria Bomsoms Piguillem.—Pedro Sabater Pastells y Carmen Massó Buixons.—Jaime Mendez Pairó y Ana Vives Negret.—Mario Gelart Galter y Dolores Carolá Fraxanet.—Antonio Baruel Roig y Dolores Cantenys Bonal.—Florencio Llopart Subirats y Josefa Carberol Riera.—Florencio Pastells Papell y Antonia Custals Piguillem.—Francisco Batet Olivet y Paulina Vendrell Cervera.—José Pomés Romans y Rosa Ribas Estudis.—Pedro Puigferrer Albareda y Ana Algans Pagés.—Ramiro Canet Llonch y Matilde Cortada Moradell.—Bartolomé Argelés Congost y Maria Soler Grau.

Además també han entrat en la *ratera*, en Joan Varela, en Llorens Roure y en Joseph Sanvicens, que per evitar *xanxas* de veynat van casarse en Castelló el primer y en Barcelona los dos últims. Per aquet motiu ignorem, encare el nom de sa respectiva *costelleta*, sentint no poder publicarlo.

Telegramas

Milano, 4.—Tarde.

Mio caro Rafeelini: Il templo de l' arte resta fututo, ¡plorami juntí Traverini y Cuadrini! L' organo non tocere pio, *La Camere Agricole* l' ha derruito, ¡dolenti *camera!* non volo el arte magno dil organo é dil platini feroche. Terribile ha setto questa demolacione dil nostro Templo.

¡Plorami juntí *raspini* y signoris di paperi d' estrassi! No habutto compasioni per nosatri; la bonna musica, la selecta, la elogiatta musica dil grande saloni di la Placheta. Oh mio caro Rafeelini; mios ullis restanti mullattis per cabassis plenis di liagrimis ardentissas é fogantas. El arte selecto ha morto; le bombo é le platini enterratto plorami juntí Traverini é Cuadrini, abonattos tutis los años in la celeste mansione dil arte tremendi

Adio Rafeelini dil mio core, non rascatti tuo casquetti per el dolore di la perdua dil salone.

Paciencia y barrejatti sapetieri amico; il populo consternatti per la horrible profanacione dil gran Templo, sera il martire mas infeliche.

UN SIGNORE.

Ample, 24 á las 22'30

Teixidor: Regala forçes llunetas per el Teatre á na 'n Pepet sabater, que aixís hi anirá y no farà nosa 'l ball. D' arros s' hi pot molt ben anar.

CUMPLERT

Madrid 30 á las 14'75

Teodoro: Llegit *Hereuhet*. Demana autor d' *Ellas ab Ellas* permis per publicarlo en *Blanco y Negro*, costi lo que costi. Per mil duros se li comprará la propietat. Es sublim. No mes sent un xich á la *pega*. Referent als *guarniments* s' hi ha algun qu' estigui sense, te'n remeteré per telegrafo.

AMARÉ

Secció d' anuncis

BARRET.—Se 'n comprará un en bon estat, perque á un jove van ensorrarli fins al clatell en el restaurant París. Demanin informes al Sargento.

QINCALLERÍA.—L' amo d' aquest establiment participa als parroquians que ha obert una Agencia de matrimonis. Els resultats son magnífichs. Direcció: Carrer del Pi.

PÉRDUA.—S' ha perdut un nas de doble tamanyo qu' estava empotrat á la fatxada d' un jove molt... *antich* y un altre nas de majordona tafanera que duya en *Falet* per adorno de la seva *triste figura*. Gratificarán el trovo en *Viñolas* y en *Besalú* candidats derrotats en la última *tupinada*.

PIS PER ARRENDAR.—N' hi ha un de molt espayós y separat del casco de la ciutat. Es molt apropósit per una senyora que te 'l nas arremangat y que mou molta fressa als vehins.

COMPRA.—Se desitja adquirir una grossa cantitat de farina de patatas per un senyó gras que s' esborra. Per informes á un *tinient de la reserva* que sempre está *en actiu*.

SOMBRERO DE COPA.—Un americano vell que fá poch que ha entrat al gremi, disitja comprarne un de grós calibre.

LAVATIVAS.—Estan en desús aquet procediment, ha decidit donarse de baixa una senyora que feya temps pagaba contribució d' aquet article. ¡Un negoci més Abdon!

LA ROSCA.—Societat en comandita *Las Américas*, se remulla, y s' afayta á pel y á repel. No paga contribució y cobra per adelantat uns doscents per cent. Confiansa y servey exquisit.

NINAS DE FIRA.—En sabem un parrell de molt presumidas que buscan novio pel *telégrafo*. Els hi oferim dos viudos desenganyats de tot y de... *totas*.

De solters sols ens queda un gall d' indi, en *Salvatella*.

MATRIMONI.—Desitja contrauren ab una dona que no passi dels xixanta un jovenet de 45 anys, sense pretensions. Será un modelo de marits, perque ell mateix s' arregla el *rancho* y es cus els calçotets. Per informes á n' en *Salvatella*.

NOU CIRATJE.—L' ha inventat un senyor molt rich que sempre tanca y obre depressa els ulls y s' afaita sol. Se cira las botas ab fum d' estampa.—Informes, *Placeta*.

Correspondencia

Klilla: déixala tranquila pobre nena que prou sentiment té perque la *paleta* li resllisca.—*Cap y peus*: los seus *versos* careixen del seu pseudonim.—*El hombre mono*: ¿també vol inventar un' altre classe de composició *poética*? Ja n' hi ha prou d' invents y el mes adelantat es el de un Profesor de varis acreditats col-legis de Barcelona (sic) que ha inventat el cantars escrits en octavas reals.—*Cla y catalá*: *Basta, hombre, basta* de pallissas, que omplirían tot en BANYETA. Si per cas, guardiu per l' any vinent.—*Falet*: es un bunyol acreditat com los que fan á casa en *Pachacas*.

Imprempta de M. Alegret, S. Pau, 53, A.—FIGUERAS.